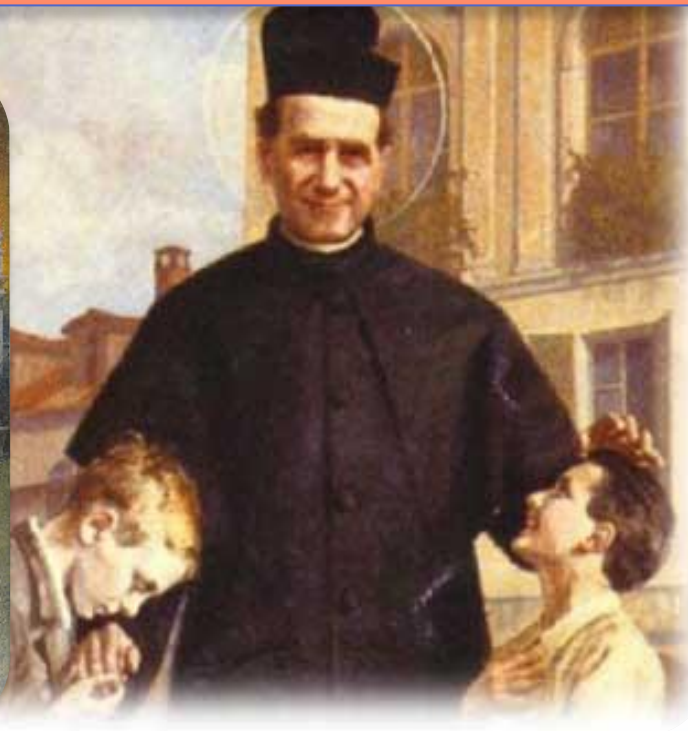
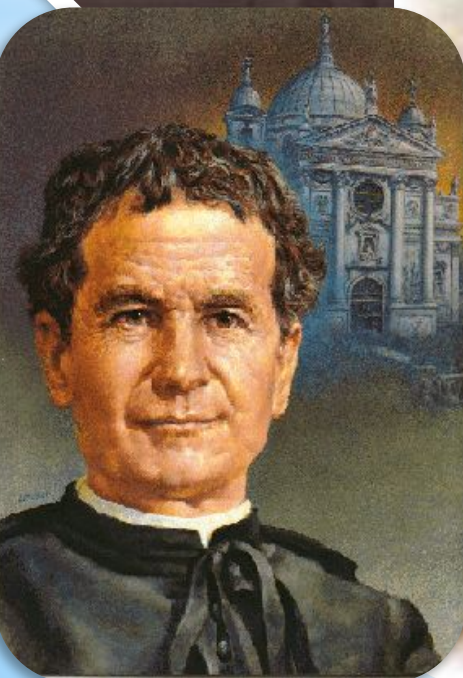

Дон Боско

Італьянскі святар, заснавальнік
Ордэна св. Францыска Сальскага
(ордэн салезіянаў).

Нарадзіўся 16.08.1815г.,
памёр 31.01.1888г.

21 ліпеня 1907 года папа Пій Х
абвясціў яго годным шанавання,
1929 - ён прылічаны да аблічча
бласлаўлёных,
1943-да аблічча святых.

Джавані Боска нарадзіўся ў беднай сялянскай сям'і. Бацька яго памёр, калі Джавані мінула 2 гады. Маці Маргарыта Боска адна гадала і выхоўвала 3 сыноў. Невучанная жанчына змагла прывіць дзецям каханне да Бога і Марыі. Багародзіцу асабліва шанавалі ў сям'і Боска. Джавані (Ян) з дзяцінства адрозніваўся гарэзлівасцю, за што не рэдка яго каралі. У 9 гадоў ён убачыў сон, які і вызначыў усё яго далейшае жыццё.

Яго выхавальніцкая дзейнасць пачалася яшчэ ў дзяцінстве. Ён збіраў сваіх сяброў на лужку, арганізоўваў ім цыркавыя прадстаўленні. Але галоўнай «платай» за гэта былі малітвы да Бога і Багародзіцы, якімі запрошаныя маліліся перад выступам маленькага артыста. Джавані для сваіх нумароў спецыяльна бегаў на рыначную плошчу, дзе сачыў за спрытнымі рухамі фокусніка, стараючыся разгадаць сакрэты яго чараўніцтва, гэтак жа вучыўся хадзіць па канаце, жангляваць... Пасля заканчэння семінарыі дона Боска накіроўваюць у Турын, дзе ён становіцца сведкам незайздроснай долі шматлікіх дзяцей і падлеткаў, якія прыязджалі ў горад у надзеі атрымаць працу. Гэтак жа па абавязку службы ён наведваў і турмы, у якіх знаходзіліся малалетнія злачынцы. Айцец Боска быў здзіўлены выглядам дзяцей, якія ўтрымоўваліся ў месцах зняволення. Тут у Турыне Бог паказаў яму тое поле, на якім ён павінен будзе ўсё жыццё працаваць: бедныя дзеці, падлеткі, якімі галоўным чынам ніхто не займаўся.

- * 8 снежня 1841 года стаў адпраўной кропкай у незвычайнай па тых часах дзейнасці Джавані Боска. У касцёле Святога Францыска Асізскага ён сустракае падлетка Барталамео Гарэллі. Па нядзелях пасля Імшы дон Боска сустракаецца з Барталамео і яго сябрамі. Ён гуляе з імі, праводзіць урокі катэхізісу, навучае грамаце... Такое сяброўства святара і бедных падлеткаў шмат каму не падабалася. Гэту шумную басаногую кампанію не жадалі бачыць у двары святыні. У наступныя гады апостал моладзі разам са сваім “Вандроўным араторыем” шукае падыходзячае памяшканне.
- * 12 красавіка 1846 года дон Боска разам са сваімі дзецьмі размяшчаецца ў паветцы Пінардзі. Так зараджаецца першая салезіянская мясціна - Араторый. Праз некаторы час да дона Боска пераязджае і яго мама. Матухна Маргарыта, як яе звалі выхаванцы, да канца сваіх дзён пражыла ў араторыі, клапацячыся пра сваіх дурасліўцаў.

Дон Боска прымаў споведзь усіх юнакоў і ўсіх іх прычашчаў, але ні для каго гэта не было абавязковым. Больш таго, ён заўсёды раіў не назаляць ім угаворваннямі, але толькі падбадзёрваць іх. Ён проста паказваў ім, што без свету на сэрцы яны не змогуць быць сапраўды шчаслівымі, не змогуць адчуваць сябе дзецьмі. З іншага боку, дон Боска быў глыбока перакананы, што без Бога і без рэлігіі выхаванне немагчыма. “Выхаванне, - казаў ён, - ідзе ад сэрца, а гаспадар сэрца - толькі Бог, і мы не зможам дабіцца нічога, калі Бог не ўручыць нам ключ ад гэтых сэрцаў”.

Бачачы неабходнасць у выхаваўча-адукацыйным працэсе, 5 жніўня 1872 года Ян Боска разам з Марыяй Доменікай Мадзарэлло (1837–1881) засноўвае Кангрэгацыю Дачок Марыі Успамогі Хрысціянаў. Іх задачай з'яўлялася выхаванне дзяўчынак.

Пасля смерці дона Боска(31 студзеня 1888 г.) у 57 мясцінах аб'яднаных у 6 абласцей, салезіянаў налічвалася 773 чалавекі. Яны жылі ў 5 краінах Еўропы і ў 5 амерыканскіх краінах.

Даверымся Богу і будзем крочыць наперад.
З Богам любая птушка, якая адчувае, што
галінка хістаецца, працягвае спяваць, таму
што ведае, што ёсць крылы.

